

Onze emigratie naar Australië: de 'moderne' emigranten

Dit is een eigentijds emigratieverhaal. Niet met de boot na WOII, maar een geplande en voorbereide verhuizing. Je moet wel, in de moderne wereld met een oneindig lijkend aantal regels....

Tijdens de diverse wereldreizen die mijn vrouw Brigitte en ik hebben gemaakt, ontstond langzaam de wens om ooit te kijken of we ergens buiten Nederland zouden kunnen leven. Misschien in eerste instantie nieuwsgierigheid, maar zeker ook interesse in vreemde culturen en landen.

Toen we in 1998 voor het eerst in Australië op vakantie gingen was het gevoel er meteen: dit is het! We hadden meteen een warm gevoel. Zo van: hier is het prettig toeven, de mensen zijn vriendelijk, het landschap is overweldigend, de ruimte is rustgevend en het weer is er ongelooflijk!

Nadat we na deze vakantie terug kwamen in Nederland was het weer 'business as usual' voor ons beiden: hard werken, files, verplichtingen, etc.

Omdat onze 1998 vakantie zo goed was bevallen zijn we in 2000 weer op vakantie naar Australië geweest. Doen we normaal nooit, tweemaal naar hetzelfde land..... En wederom: dezelfde indrukken. L'histoire se repaite. Weer druk bij thuiskomst in Nederland.

Op een gegeven moment hebben we tegen elkaar gezegd: wat willen we met ons leven. Allebei begin 30. Ons eerste kind, Mette (deze naam kunnen ze hier niet goed uitspreken), in 2001 geboren. We zijn ons gaan oriënteren op visa mogelijkheden voor Australië. Of beter gezegd: onmogelijkheden. Wat is het moeilijk en wat moet je veel papierwerk bijeen hebben om een visum te bemachtigen. Een kostbaar en langdurig proces. Een eerste test over hoe committed je bent. Want dát is cruciaal gebleken in ons emigratieproces. Als we er niet mega voor waren gegaan, van eerste oriëntatie tot het wonen en werken in Australië dan waren we nooit zover gekomen als we nu zijn. En nog steeds met het visum dat we hebben (tijdelijk business visum) zullen we pas op z'n vroegst na 4 jaar vernemen of we een permanent business visum krijgen, oftewel of we mogen blijven. Papierwerk, daar zijn ze niet alleen in Nederland goed in. Ik denk zelfs dat Nederland een meester heeft gevonden in Australië. Dit hebben we ook weer ervaren bij de geboorte begin 2005 van onze zoon, Finn (geboorte acte, paspoort, visumaanvraag).

Ik denk dat onze drijfveren te verhuizen naar Australië dezelfde zijn als die van andere emigranten. We hebben met heel wat (ex-)Nederlanders hier in Australië gesproken. Het gaat dan om push factoren: Nederland is druk, vol, hectisch. En natuurlijk zeker ook om pull factoren: betere kansen op werk, beter leefklimaat, rust & ruimte. Nederlanders zijn natuurlijk ontdekkingsreizigers. Het zit in het bloed, in de genen. Ook hebben ze hier een naam van harde werkers, betrouwbaar, goed Engels sprekend en gericht op het integreren/mengen met de Aussies!

De keuze om de grote stap te maken was voor ons een logische. Overigens niet door al onze familieleden en vrienden op dezelfde manier begrepen, hetgeen wel te begrijpen is. Zorg van een aantal familieleden was dat Mette zou opgroeien zonder naaste familie in Australië.

Nu, na alweer bijna 3 jaar in Australië hebben we ons eigen bedrijf: een kinderdagverblijf (Cow & Koala) voor maximaal 29 kinderen per dag, een fijn (huur)huis 5 minuten van de Grote Oceaan, een paar goede (Australische) vrienden en tijd voor elkaar. Het opzetten van ons bedrijf (geschikte grond/locatie zoeken, gebouw ontwerpen en bouwen, contacten met gemeente en ministerie, burens.... etc) bleek ook weer een intensieve ervaring die een meer dan gemiddeld doorzettingsvermogen vereist! We zijn nu een jaar open en hebben 7 personeelsleden. In heel veel acties (voorbereiding, personeel, hobbies, 'no worries', etc) merken we cultuurverschillen met Nederland. Binnen Aussies zijn zelfs verschillen tussen wereldstad Sydney, de regionale gebieden en het platteland. Nederlanders kunnen trouwens voorlopig niet meer stuk Down Under. Met dank aan Guus Hiddink die de Soccerroos heft geleid naar het WK voetbal in Duitsland.

We hebben in die bijna 3 jaar veel contact met Nederland: familie & vrienden. Het is ook zo gemakkelijk. Vroeger tijdens onze wereldreizen waren we aangewezen op de Wereldomroep..... Nu is er het Internet met oneindige informatie! Webcam (met geluid) is onwerkelijk, gewone post (niet alleen drop, stroop en Nederlandse tijdschriften), videos van familie (neefjes en nichtjes groeien net zo snel als onze kinderen....), telefoon (goedkoop bellen is geweldig) en veel emails. En We hebben al verschillende bezoekers gehad.

Onze band met Nederland is (nog) erg sterk. Internet en telefoon maken het erg gemakkelijk om veel en goedkoop te communiceren. Een bezoekje van ons vier-en aan al onze familieleden en vrienden is er helaas nog niet van gekomen. Zou natuurlijk zeker leuk zijn om onze in Australië geboren zoon aan familie en vrienden te laten zien, en gewoon om hen allemaal weer eens te zien. Helaas, toch wel erg prijzig. En natuurlijk een hele organisatie met ons eigen bedrijf (we hebben ook een eigen website: www.cowkoala.com.au).

Dit verhaal heb ik (Gerd) getypt terwijl er een heuse tropische storm woedt in het prachtige Coffs Harbour. Wel verfrissend na een week 35+ graden....

Gerd, Mette, Brigitte en Finn Klinkers
Coffs Harbour, Australië
December 2005